

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Humilitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Alia tyrannum à Timæo historiæ scriptore notatum observavimus, quem tota pueritia *νοινόν πρόγονος* fuisse tradit, nec minus petulanter reliquum ætatis tempus in nequitia peregrisse. Cæterum Accipiter præter id, quod egregie est prolifica vi præditus, id etiam commune habet cum Sole, quod & vivacissimus esse perhibetur, & jubari ipsius radios firmiter intuetur. Unde etiam fit, ut Medici ad oculorum morbos Accipitrinæ herbæ utantur beneficio. Qui quidem rerum consensus etiam transit ad metalla. Siquidem ferunt ossa ex ejus tibiis admota auro, ita id attrahere, quemadmodum Magnes ferrum sibi cogit adhærescere: nimirum enim Chymici aurum solare metallum ponunt. Porro Accipitrem Apollinis nuncium dici, legas apud Adamantium. Plutarchus, qui eundem Osirim & Solem interpretatur, omnino propter eximiam videndi facultatem hoc assertum putat. Habet & aliam cum Sole similitudinem Accipiter, quod ut perhibent, tricesimo quoque die soleat feminæ confortium appetere, uti Sol eo circiter temporis intervallo superato, Lunæ conjungitur. Ea vero fuit mortalium religio, Medicinæ inventum Apollini adscribentium, ut in desperatis à clinica medicina morbis, cujusmodi quartanæ sunt, in quibus parum illa, ut nihil pollet, persuasum sit vel pulverem, in quo se volutaverit Accipiter, lino rutilo in linteolo adalligari decumbentis collo, remedio, ut ajunt, efficacissimo.

DEUS. CAP. III.

Sed cur ego dissimilem, quod ab Eusebio refertur super altis hujus præstantia, ut inquit ille, à Zoroastro traditum, Deum Accipitris habere caput? quippe qui inter omnia ea, quæ labem nullam aut corruptionem sentiant, primus ingenuus, neque interiturus unquam, partium expers, sibi que ipse simillimus, bonorum omnium origo atque author, rerum pater omnium optimus ac prudentissimus, factum justitiæ lumen, absolutissima naturæ perfectio, ejusque inventor & sapientia: quas dotes cum Soli plerique attribuant, quanto magis ejus authori summo conveniunt, qui tabernaculum suum in eo, uti apud scriptores divinos legitur, collocavit.

Cur Deus per Accipitrem.

Hinc: Hæm. Iliad. libr. v. Orogæus ignarus pernicioses accipitribus.

SUBLIMITAS. CAP. IV.

Motum ad hæc philosophantis cujuspiam, qui recta feratur in sublime, nulla pravæ rationis fallacia perplexitateve labefactus, sed quicquid hic conspexerit, statim surrigat ad Deum, iidem ipsi sacerdotes ostendere si vellent, Accipitrem sursum versus aera captantem pingere consueverunt. Cætera enim volatilia, si cursum arripuerint in sublime, obliquo ferri tractu, curvatisque spatiiis agi coguntur, neque recta cursum possunt intendere. Solus autem Accipiter sublimipeta recto meatu volat.

HUMILITAS. CAP. V.

Contra vero, si à sublimium consideratione sese ad hæc interiora demiserit, quasque ibi ideas conspexerat in centro hoc recognoscat, neque ab recto quicquam aberrarit itinere, volentes indicare, Accipitrem identidem sese ad terram demittentem faciebant: nam volucres reliquæ, veluti sursum versus volaturæ, per circuitus ascendunt, ita cum descendunt, transverso, tortuosque volatu id facere coguntur. Verum Accipiter, uti sursum versus efferendus, recta fertur, ita si superne delapsus, ad terram humipeta fiat, recto ad nos tramite defertur.

Animus alatus.

ANIMUS. CAP. VI.

Cum itaque potiores volandi partes Accipitri data sint, animusque sit Platoni alatus, sint volatilia etiam in Paradisum deliciarum, quippe in animam ad hominem adducta, quod varios ipsius cogitatus ostendit, non immerito Accipiter tam ob hoc, quam etiam ob ea quæ superius dicta sunt, animi simulacrum habetur apud Ægyptios: hique duo quos ponunt motus, totidem in animo affectus